

[Alfred Jørgensen.]

taget opgaven op, bør tilskynde til, at også vi på dette område yder et bidrag til et nordisk samarbejde.

Hvad angår byggesummens størrelse, må jeg indrømme, at jeg mangler forudsætninger for at bedømme, om det i fremsættelsen nævnte beløb, 11 mill. kr., er for højt; men mig forekommer det at være meget højt. I det hele taget synes jeg, at byggeriet her i hovedstaden er væsentligt dyrere end i provinsen, og det burde egentlig være omvendt. Her må der jo findes den største koncentration af menneskelig dygtighed, både planlæggende og udøvende, og de relativt korte afstande må give mulighed for mindre udgifter til transport af byggematerialer.

Var det ikke værd — jeg udkaster det kun som en tanke — at tage et konkurrence-tilbud fra Odense eller Århus eller måske fra Hirtshals og så se, om tilbuddet her fra byen kan stå sig i en sådan konkurrence? Vi må dog før eller senere holde op med at dyngge sammen institutioner og virksomheder og administration i den yderste ende af landet. Jeg beder om, at dette må blive optaget som en venlighed mod hovedlandet som den centrale del af riget, ikke som en uvenlighed mod den mere afsidesliggende hovedstad, som jeg også værdsætter højt.

Hvad de anslåede årlige driftsudgifter angår, har jeg med tilfredshed bemærket, at de ikke fuldt ud skal bæres af staten. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at en væsentlig del af instituttets virksomhed vil bestå i at foretage undersøgelser og udøve konsultativ virksomhed til fordel for erhvervslivet, det vil sige, at erhvervsdrivende eller organisationer eller institutioner kan henvende sig til instituttet og mod gebyr få gode råd eller få foretaget analyser og udstedt analyseattester. De årlige indtægter ved denne virksomhed er beregnet til ca. 700 000 kr. og vil altså nedbringe de anslåede årlige driftsudgifter på ca. 2 mill. kr. til ca. 1,3 mill. kr.

I bemærkningerne til lovforslaget understreges det, at lovforslaget indeholder en hjemmel for ministeren til at bemyndige sundhedsstyrelsen eller levnedsmiddelinstitutet til med tilsvarende institutioner i andre lande, særlig de lande, der er tilsluttet Nordisk Råd, at træffe aftale om

samarbejde om kontrol med levnedsmidler og med hensyn til praktiske forskningsopgaver vedrørende levnedsmiddelhygieniske spørgsmål.

I denne forbindelse vil jeg gerne fremsætte den tanke, om det ikke var betimeligt, særlig med henblik på den fare, der knytter sig til tilstedeværelsen af atomstøv og atomstråling m. m., også at søge hele dette spørgsmål inddraget under De Forenede Nationers virksomhed, idet det naturligt hører hjemme under det økonomiske-sociale råds arbejdsområde.

Desuden indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at levnedsmiddelinstitutet med hensyn til kontrolundersøgelser og andet arbejde af rutinemæssig karakter skal søge samarbejde med lokale kommunale levnedsmiddellaboratorier og andre private eller offentlige laboratorier om udførelse af sådanne undersøgelser. Denne bestemmelse om et rationelt samarbejde med bestående laboratorier betragter jeg som en af forslagets gode sider.

Jeg kan tilslutte mig den højtærede ministers bemærkning om, at en sådan lov om et levnedsmiddelinstitut må betragtes som et betydningsfuldt led i hele vor sundhedspolitik og et væsentligt skridt til sikring af vore eksportinteresser. Jeg kan på min gruppes vegne tilsige støtte til lovforslagets gennemførelse.

Fuglsang: Jeg kan på mit partis vegne tilsige den højtærede indenrigsminister den hurtige og velvillige behandling af dette lovforslag om et levnedsmiddelinstitut, som han anmodede om ved fremsættelsen.

Der er siden krigen sket en voldsom udvikling inden for hele levnedsmiddelproduktionen såvel kvantitativt som kvalitativt. Der er kommet nye kemiske midler til bekæmpelse af sygdomme, ukrudt og skadedyr i planter, nye kemikalier i foderstofferne, som har øget landbrugsproduktionen; og hvad angår den videre produktion er der herhjemme kommet vel mellem 500 og 1 000 forskellige kemiske stoffer, der øger holdbarheden, forbedrer smagen og udseendet o. s. v. ved vore fødevarer. Det er alt sammen en udvikling, som vi hverken vil eller kan sætte os imod, men som vi som helhed kun kan hilse med glæde.